

”Vi måste få veta varför inte fler testas”

(publicerad på DN Åsikt 2020-03-30)

De siffror på antalet smittade som Folkhälsomyndigheten dagligen presenterar kan inte jämföras med andra länders siffror. Enligt WHO och ECDC definieras en COVID-19 sjuk som en person med positiv test för COVID-19 oavsett om personen har symtom eller inte.

Enligt Folkhälsomyndighetens kriterier testas bara de som ligger på sjukhus, dvs inte ens de som har symtom, som inte är mycket allvarliga, testas. Samtidigt pågår också sentinel-övervakning av personer i primärvården med influensaliknande symtom. Det framgår inte i rapporterna vilken population denna omfattar och hur många som testats. Av de testade var 6% positiva. Totalt hade, för någon dag sedan, sammanlagt 24,500 testats i Sverige. I Sydkorea testas 4000 personer per dag och i Tyskland 500,000 i veckan. De rapporterade siffrorna på COVID-19 sjuka är därför inte jämförbara med andra länders siffror. De som testas i Sverige, dvs främst de som är inlagda på sjukhus utgör bara en liten del av alla smittade. De siffror som Folkhälsomyndigheten presenterar utgör därför endast en bråkdel av de fall som finns i landet enligt WHO:s definition. Även andra länders rapporter har svagheter, men inte i samma grad. Folkhälsomyndighetens rapportering ger en inskränkt bild av epidemin. Denna är således mycket värre än vad de rapporterade siffrorna anger. Myndigheten belyser inte heller svagheter i sin presentation av situationen. Det är vilseledande.

WHO fortsätter att predika att förutom, isolering av de gamla och social distansering i samhället är huvudinterventionen testning och åter testning, smittspårning och isolering av de infekterade och deras kontakter. Smittspårningen innebär att man spårar kontakterna till den identifierade positiva personen. Följande personer definieras som kontakter:

- personer i samma hushåll
- personer som haft fysisk kontakt med den smittade
- personer som varit i kontakt ansikte mot ansikte med och inom 2m från den smittade
- personer som varit i samma slutna rum som den smittade under > 15 min
- hälsoarbetare som varit i kontakt med den smittade utan att ha haft smittskyddsutrustning på sig
- Personer som suttit i samma flygplan inom 2 sittplatser från den smittade

Smittspårning innebär ett omfattande arbete som hade varit mycket lättare om man följt WHO:s rekommendationer och startat testa i stor skala redan från början. Det kan komma att bli lättare när epidemin börjar klinga av – att minska transmissionen kräver strikt efterföljande av rigorösa regler – troligen mer rigorösa än de svenska. Mycket av detta testnings-och kontaktspårningsarbete har redan gjorts i t.ex. Sydkorea och pågår nu i Tyskland. Även nu kan det bidra till att bromsa epidemin. Det har framförts att det inte finns intresse för detta från Folkhälsomyndighetens sida då man syftar till att bygga upp flockimmunitet för att minska risken för att epidemin ska blossa upp senare i förloppet. Även Storbritannien följde tidigare denna linje, men har nu gjort helt om och börjat testa även om man ännu inte kommit upp i volym. Detta är en strategi, som varken diskuterats öppet eller hederligt redovisats av Folkhälsomyndigheten. Detta är oetiskt. De har inte heller helt förnekat den. Dess effekt är av naturliga skäl obevisad. I Tyskland har en parlamentariker som dessutom är epidemiolog nu föreslagit att olika strategier diskuteras i öppen debatt i samhället.

Det är ännu inte helt klart hur många av alla smittade som är utan symtom, men sannolikt utgör de en stor del. Enligt en lokal kinesisk tidning har en obekräftad och högst osäker siffra på 43000 personer utan symtom rapporterats bara från staden Wuhan i Hubei provinsen i Kina. Dessa ska inte ha rapporterats om de inte utvecklade symtom. (DN 2020-03-28). I hela Kina har 82000 fall rapporterats. En nyligen publicerad studie från Italien har visat att symtomatiska och icke-symtomatiska personer har lika stora virusmängder i slemhinnorna. De icke-symtomatiska patienterna kan alltså ha stor epidemiologisk betydelse. Folkhälsomyndigheten har inte tagit upp detta och verkar fortfarande anse att icke-symtomatiska personer inte smittar. Det har beräknats att 1–3% av de symtomatiska patienterna måste läggas in på sjukhus och av dessa kräver ca 30% intensivvård. Av dessa har hittills 40-60% dött.

Folkhälsomyndigheten säger vidare att den följer WHO:s rekommendationer, vilket inte är sant. En av WHO:s huvudstrategier är ju just testning: ”test every suspected case, isolate and care for every confirmed case and trace and quarantine every close contact” (testa alla misstänkta fall, isolera och vårda varje sjuk och spåra och isolera alla nära kontakter) vad som Dr Tedros Adhanom hela tiden upprepar. Denna strategi praktiseras inte i Sverige. Att påstå att man följer WHO:s rekommendationer och inte förklarar varför är inte heller hederligt.

Det enda sättet att följa epidemin i Sverige är nu genom att följa antalet patienter i intensivvård med COVID-19 eller säkrast genom antalet döda. Nackdelen med denna metod är att den endast ger en bild av vad som händer 3-4 v sedan. Säkert finns nu planer på att utöka testning när ett nytt antikroppstest snart kommer ut? Hur ser dessa ut?

Det är dags att ge svenska folket en uppriktig och transparent bild av epidemin i Sverige och hur Folkhälsomyndigheten följer och tänker följa den. Det räcker inte med kurvor på antalet smittade som är av begränsat värde. Detta skulle kunna bidra till att öka förtroendet för förslagna åtgärder inför pandemins fortsättning.